

Orzeczenia sądów administracyjnych w sprawach telekomunikacyjnych.

Wojewódzkie sądy administracyjne – I półrocze 2013

	Sygnatura Data wydania	Skarżący Zaskarżona decyzja	Sentencja i uzasadnienie
1.	VI SA/Wa 2307/12 – Wyrok WSA w Warszawie z 14.1.2013 r.	Sprawa ze skargi P. Sp. z o.o. z siedzibą w W. na decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia [...] czerwca 2010 r. nr [...] w przedmiocie wy- konywania uprawnień do przeniesienia przydzielo- nego numeru telefoniczne- go przy zmianie dostawcy usług.	WSA: 1. uchylił zaskarżoną decyzję oraz poprzedza- jącą ją decyzję z dnia [...] listopada 2009 r.; 2. stwierdził, że uchylone decyzje nie podlegają wykonaniu. WSA zważył co następuje: W rozpoznawanej sprawie WSA w Warszawie związany był oceną prawną i wskazaniem zawartymi w wyroku NSA z 18.7.2012 r., sygn. akt II GSK 1003/11. W wyroku tym NSA za- akcentował wadliwość decyzji Prezesa UKE. Prezes UKE wydając decyzję w przedmiocie ograniczenia obowiązku realizacji przez skar- żącą przedmiotowego uprawnienia użytkowni- ków końcowych, wbrew wnioskowi skarżącej spółki o czasowe zawieszenie rzeczono- go obowiązku naruszył przepis art. 74 ust. 2 P.t., z którego wynika wyraźny rozdział kierunków wpływu na obowiązek realizacji określo- nego uprawnienia z art. 69–72 P.t., tj. poprzez „zawieszenie realizacji lub ograniczenie za- kresu realizacji określonego uprawnienia”. Dodatkowo powyższe narusza przepis art. 104 § 2 k.p.a. zgodnie z którym decyzja winna roz- strzygać sprawę co do jej istoty, która przecież w postępowaniu wnioskowym jest określana przez stronę.
2.	VI SA/Wa 1240/12 – Wyrok WSA w Warszawie z 15.1.2013 r.	Sprawa ze skargi T. S.A. z siedzibą w W. na de- cyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia [...] kwietnia 2012 r. nr [...] w przedmiocie dopła- ty do kosztu netto świad- czenia usługi powszechnej za rok 2010.	WSA oddalił skargę. WSA zważył co następuje: W ocenie Sądu rację ma Prezes UKE przy- jmując, iż aby uzyskać dopłatę co do zasady przedsiębiorca wyznaczony obowiązany jest spełnić wszystkie bez wyjątku wymagania okre- ślane w decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4 Pt. Brak spełnienia tych wymagań w całości i spełnienie ich jedynie w części uprawnia za- tem organ do odmowy przyznania dopłaty.

3.	VI SA/Wa 1679/12 – Wyrok WSA w Warszawie z 15.1.2013 r.	Sprawa ze skargi M. Sp. z o.o. z siedzibą w S. na postanowienie Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia [...] czerwca 2012 r. nr [...] w przedmiocie ograniczenia prawa wglądu do materiału dowodowego.	WSA oddalił skargę. WSA zważył co następuje: Stosownie do art. 207 ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, Prezes UKE w postępowaniach prowadzonych na podstawie tej ustawy, w drodze postanowienia, może ograniczyć pozostałym stronom prawo wglądu do materiału dowodowego, jeżeli udostępnienie tego materiału grozi ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, lub innych tajemnic prawnie chronionych. Wskazany przepis art. 207 ust. 1 Pr. tel. stanowi wyjątek od zasady jawności postępowania. Zdaniem składu Sądu orzekającego w niniejszej sprawie, Prezes UKE prawidłowo uznał, że przez tajemnicę przedsiębiorstwa, o której mowa w powyższym przepisie, należy rozumieć tajemnicę zdefiniowaną w ustawie o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.
4.	VI SA/Wa 2267/12 – Wyrok WSA w Warszawie z 13.2.2013 r.	Sprawa ze skargi K. z siedzibą w W. na postanowienie Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia [...] sierpnia 2012 r. nr [...] w przedmiocie stwierdzenia niedopuszczalności wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie komunikatu (treści komunikatu) Prezesa UKE z dnia 12.6.2012 r. „Stanowisko w zakresie rozpoczęcia procesu TTM dla usługi hurtowej SLA dla WLR”.	WSA oddalił skargę. WSA zważył co następuje: W niniejszej sprawie wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy złożyła skarżąca od Komunikatu Prezesa UKE. Organ w tej formie, komunikatem zamieszczonym na stronie internetowej poinformował wszystkich użytkowników rynku telekomunikacyjnego o procesie TTM. Należy podzielić stanowisko organu, że Komunikat nie stanowił decyzji w rozumieniu art. 104 § 1 k.p.a. Informacja nie kształtowała praw i obowiązków T. ani żadnego innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, nie posiadała żadnego ze składników decyzji, o których mowa w art. 107 § 1 k.p.a., niezasadne jest zatem, w ocenie Sądu, stwierdzenie skarżącej, że komunikat zawierał rozstrzygnięcie. Sama skarżąca podnosząc ten zarzut nie wskazała, co uważa za rozstrzygnięcie organu podnosząc ogólnie, że Komunikat ukształtował prawa i obowiązki T. i innych przedsiębiorców przez co konkurenci T. nie mogą zbudować konkurencyjnej oferty detalicznej wobec oferty detalicznej T. Zaskarżenie czynności materialno-technicznej zobowiązywało organ odwoławczy do stwierdzenia niedopuszczalności złożonego środka zaskarżenia.

5.	VI SA/Wa 12/13 – Wyrok WSA w Warszawie z 5.4.2013 r.	Sprawa ze skargi M. Sp. z o.o. z siedzibą w W. na postanowienie Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia [...] października 2012 r. nr [...] w przedmiocie określenia terminu zakończenia negocjacji pomiędzy T. a M. Sp. z o.o. z siedzibą w W. dalej jako „M.” dotyczących zmiany warunków współpracy określonych w decyzji Prezesa UKE z dnia [...] sierpnia 2009 r. zastępującej umowę o połączeniu sieci pomiędzy T. a M. w zakresie rozliczeń za zakończenie połączeń głosowych w sieci M.	WSA: 1. uchylił zaskarżone postanowienie; 2. stwierdził, że zaskarżone postanowienie nie podlega wykonaniu. WSA zważył co następuje: Prezes UKE określając na podstawie art. 27 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 1 P.t. termin zakończenia negocjacji pomiędzy T. a M. dotyczących zmiany warunków współpracy określonych w decyzji Prezesa UKE z dnia [...] sierpnia 2009 r. zastępującej umowę o połączeniu sieci pomiędzy T. a M. w zakresie rozliczeń za zakończenie połączeń głosowych w sieci M. naruszył wymienione przepisy przez błędne ich zastosowanie. Stwierdzenie, że w warunkach rozpoznawanej sprawy nie zachodził przypadek umożliwiający zastosowanie przez organ regulacyjny przepisu art. 27 ust. 1 P.t. czyni bezcelowym w ocenie Sądu odnoszenie się do zarzutów skargi kwestionujących przyjęty przez organ termin zakończenia negocjacji, a także wskazujących na naruszenia przepisów postępowania.
----	--	--	---

6.	VI SA/Wa 415/13 – Postanowienie WSA w Warszawie z 8.5. 2013 r.	Sprawa ze skargi M. B., K. C. oraz P. K. na czynność Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z [...] października 2012 r. w przedmiocie zmiany sposobu naliczenia opłat za prawo do dysponowania częstotliwością radiową na używanie radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, pracujących w służbie radiokomunikacyjnej ruchomej lądowej typu dyspozytorskiego	WSA odrzucił skargę. WSA zważył co następuje: W ocenie Sądu bezspornym jest, że obowiązek uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością wynika wprost z art. 185 P.t. Przepis ten jasno określa także w jaki sposób uiszcza się taką opłatę. Konsekwencją tego jest, że obowiązek taki nie jest nakładany w drodze decyzji administracyjnej lub w formie innej władczej działalności właściwego organu administracji publicznej, skierowanej do skonkretyzowanego pomiotu. Zdaniem Sądu, konsekwencją ww. regulacji ustawowej, że przedmiotowa opłata nie podlegała ustalaniu ani określaniu przez organ regulujący decyzjami administracyjnymi jest to, że również w razie zakwestionowania wysokości opłaty przez podmiot zobowiązany do jej uiszczenia, stanowisko organu regulującego nie może zostać wyrażone w drodze decyzji administracyjnej, chyba że przepisy ustawowe przewidywałyby taką formę działania organu w tym zakresie (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19.1.2006 r., sygn. akt II GSK 340/05 oraz z 4 kwietnia 2008 r. II GSK 460/07). Z Prawa telekomunikacyjnego nie wynika, aby organ regulujący mógł rozstrzygnąć w drodze decyzji administracyjnej o wysokości opłaty i odsetek za zwłokę.
7.	VI SA/Wa 528/13 – Wyrok WSA w Warszawie z 16 maja 2013 r.	Sprawy ze skargi E. Sp. z o.o. z siedzibą w K. na decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia [...] października 2008 r. nr [...] w przedmiocie zmiany projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym.	WSA: 1. uchyła zaskarżoną decyzję; 2. stwierdza, że uchylona decyzja nie podlega wykonaniu. WSA zważył co następuje: Rację ma skarżąca, iż w przeprowadzonej analizie Prezes UKE nie wykazał w jakim zakresie, w przypadku procedury rozpatrywania wniosków zaproponowanej przez T. w projekcie OR, dochodzi do nierównoprawnego traktowania Przedsiębiorcy Korzystającego przez skarżącą. Prezes UKE winien także szczegółowo przeanalizować rzeczywisty skutek, jaki wprowadzone zmiany mogą wywołać, jak również dokonać oceny, czy terminy przedstawione przez skarżącą są nieprawidłowe.

Naczelnny Sąd Administracyjny – I półrocze 2013

Lp.			
1.	II GSK 1981/11 – Wyrok NSA z 23.1.2013 r.	Skarga kasacyjna T. Spółki z o.o. w K. (obecnie E. Spółki z o.o. w K.) od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 8.4. 2011 r. sygn. akt VI SA/Wa 2662/10 w sprawie ze skar- gi T. Spółki z o.o. w K. na decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia [...] października 2010 r. nr [...] w przedmiocie zobowiązania operatora do przygotowania zmiany oferty ramowej.	NSA oddalił skargę kasacyjną. NSA zważył co następuje: Skoro ustawa p.t. nakłada na Prezesa UKE obowiązek prowadzenia polityki regulacyjnej zapobiegającej zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji oraz prowadzącej do usuwania istniejących barier rynkowych w zakresie telekomunikacji i zapewnienia niedyskryminacji przedsiębiorców telekomunikacyjnych, to uznać należy, że daje mu też narzędzia do prowadzenia tej polityki regulacyjnej. Jednym z takich narzędzi jest możliwość zobowiązania przedsiębiorcy o znaczącej pozycji na rynku właściwym do wprowadzenia zmian do obowiązującej oferty ramowej. Art. 43 ust. 2 P.t. jako przesłanki tych zmian wskazuje zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych. Przesłanki te muszą być interpretowane w taki sposób, aby w przypadku dostrzeżenia przez organ wystąpienia wskazanych wyżej zniekształceń lub barier organ miał możliwość zobowiązania do dokonania zmiany oferty ramowej, która wyeliminuje nieprawidłowości. Nie jest do zaakceptowania taka wykładnia art. 43 ust. 2 P.t., która mimo stwierdzenia, że po wprowadzeniu oferty ramowej na rynku konkurencyjnym występują nieprawidłowości, nie daje możliwości zobowiązania przedsiębiorcy do przygotowania stosownych zmian tej oferty. W sprawie niniejszej organ ustalił, że występują zmiany na rynku telekomunikacyjnym związane z procesami cyfryzacji telewizji naziemnej, co powoduje konieczność korekty oferty ramowej celem ułatwienia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu telekomunikacyjnego. Skoro Prezes UKE prowadzi politykę regulacyjną, to organ ten może i powinien wyraźnie wskazać jakie zmiany w ofercie ramowej pozwolą na osiągnięcie celów polityki regulacyjnej. Pogląd ten jest tym bardziej uzasadniony, że zgodnie z art. 43 w ostateczności, organ może samodzielnie ustalić zmianę oferty ramowej w całości lub w części.

2.	II GSK 2107/11 – Wyrok NSA z 5.2.2013 r.	Skarga kasacyjna T. S.A. w W. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 22.3.2011 r. sygn. akt VI SA/Wa 1813/10 w sprawie ze skargi T. S.A. w W. na decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia [...] czerwca 2010 r. nr [...] w przedmiocie zobowiązania do zmiany oferty ramowej	NSA oddalił skargę kasacyjną. NSA zważył co następuje: W ocenie NSA autor skargi kasacyjnej nie może zasadnie twierdzić, że dostęp na poziomie IP DSLAM nie mieści się w zakresie produktowym rynku hurtowego usługi BSA. Nie może zasadnie twierdzić, że dostęp na poziomie IP DSLAM został wyłączony z definicji rynku wyznaczonej decyzją SMP, że obowiązek regulacyjny dotyczył wyłącznie sieci ATM i urządzenia DSLAM. Jeżeli definicja rynku nie została ograniczona do jakichkolwiek technologii i urządzeń, to błędna jest także argumentacja autora skargi kasacyjnej, że obowiązki regulacyjne dotyczą wyłącznie tych technologii, które wchodziły w skład rynku właściwego w chwili przeprowadzania analizy. W ten sposób jakakolwiek analiza ex ante nie byłaby możliwa, gdyż niemożliwe byłoby uwzględnienie w decyzji zmian technologicznych związanych z rozwojem rynku, co słusznie podkreśliła KIGEiT w odpowiedzi na skargę kasacyjną.
----	--	--	--

3.	II GSK 99/12 - Wyrok NSA z 9.4.2013 r.	Skarga kasacyjna P. T. C. S.A. w W., P. T. K. C. Spółki z o.o. w W. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 24.6. 2011 r. sygn. akt VI SA/Wa 1963/10 w sprawie ze skarg P. T. C. Spółki z o.o. w W., P. S.A. w W., P. T. K. C. Spółki z o.o. w W. na decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 22.7.2010 r. nr [...] w przedmiocie rezerwacji częstotliwości	NSA oddalił skargę kasacyjną. NSA zważył co następuje: 1. Przede wszystkim należy zauważyć, że w ustawie Prawo telekomunikacyjne nie został ustanowiony zakaz cofnięcia oferty po upływie terminu na składanie ofert, a w art. 119 ust. 3 P.t. przewidziano jedynie konsekwencje takiego działania uczestnika przetargu w postaci utraty wadium. 2. Istnieje bardzo ściśle powiązanie wniosku o rezerwację z konkretną ofertą. Złożenie wniosku w oparciu o konkretną ofertę określa warunki, na jakich zostanie przyznana częstotliwość. Wspomniane warunki zaoferowane przez uczestnika przetargu, mają istotny wpływ nie tylko na kolejność na liście podmiotów wyłonionych, ale w przypadku złożenia wniosku o rezerwację także w sposób wiążący określają jego zobowiązania rezerwacyjne. 3. W postępowaniu w sprawie rezerwacji częstotliwości poprzedzonym przetargiem nie może być regułą prowadzenie szczegółowego postępowania, w celu zbadania zaistnienia przesłanki wymienionej w art. 123 ust. 6 pkt 1 P.t. Przyjęcie odmiennej koncepcji prowadziłoby do sytuacji, gdy wynik przetargu nie byłby wiążący dla Prezesa UKE, gdyż o ostatecznym wyborze podmiotu, któremu zostanie udzielona rezerwa-cja częstotliwości decydowałoby postępowanie prowadzone po ogłoszeniu wyniku przetargu. 4. NSA nie podzielił poglądu, że Prezes UKE zawsze ma obowiązek zwracania się do organów wymienionych w art. 128 ust. 8 P.t. w celu zasięgnięcia opinii. Obowiązek taki aktualizuje się, gdy w wyniku prowadzonego postępowania stwierdza się prawdopodobieństwo wystąpienia okoliczności uzasadniających odmowę udzielenia lub cofnięcie rezerwacji częstotliwości. Z art. 123 ust. 6 P.t. nie wynika natomiast, by na Prezesie UKE spoczywał ustawowy obowiązek zasięgania wspomnianych opinii w każdym postępowaniu o rezerwację częstotliwości.
----	--	--	---

Magdalena Jachimowicz-Rolnik

Doktorantka w Instytucie Nauk Prawnych PAN